

ninger paa 6 Køer, er naturligvis en Skønssag, som det høje Ting vil have at overveje. — Der er en anden Klasse Dyr, som er foreslaaet optaget her, nemlig „Familiegrupper“, bestaaende af et Hundyr og dets Børn og Døtrebørn. Præmiering af saadanne Grupper har fundet Sted paa Fællesskuerne, og jeg tror, man maa sige, at det har vist sig at have Interesse og at give Udbytte. Det vil altsaa være rigtigt ogsaa her i Loven at pege der paa.

Præmiesummerne til Distriktstyreskuer ere satte til 75,000 Kr., medens Kommissionen havde ønsket, at man skulde gaa indtil 100,000 Kr. Jeg vilde selvfølgelig ønske, at den højtærede Landbrugsminister havde fulgt Kommissionens Indstilling, men jeg vil i øvrigt finde, at det maaske kunde være endnu bedre, om der indtil videre var en aarlig jævn lille Stigning, for Eksempel af 5,000 Kr., i Præmiesummerne til disse Distriktsskuer, som kunde svare til den voksende Godhed af fremstillede Dyr og det voksende Antal af mødende præmieverdige Tyre. Jeg tror, det vilde være en Parallel til, at man ikke sætter en fast Sum til Dyrskuerne; saaledes vilde det ogsaa være rigtigt her, om man ikke nævnedde en fast Sum, men en mindre Forøgelse hvert Aar indtil videre for at kunne holde Skridt med det voksende Antal gode Dyr, der fremstilledes, og den stigende Kvalitet. Ellers ville vi se dette, som altid er pinligt for Distriktsdommere, at jo bedre og jo flere Dyr der kommer, desto ringere bliver Præmien. Der har hidtil været et Ønske ogsaa fra Landboforeningernes Side om at faa Indflydelse paa Valget af de saakaldte Amdommere ved Distriktsskuerne. Dette indeholder Lovforslaget Forslag om. Disse Dommere valgtes tidligere efter Indstilling af Landboforeningerne af Amdsraadet; her foreslaas de valgte af Fællesforeningernes Bestyrelse, ligeledes efter Indstilling af Landboforeningerne. Det er vistnok langt naturligere, at denne Sag nærmest lægges i Landboforeningernes Haand og tages fra Amdsraadene, som ikke kan have nogen Interesse af at beholde den, tilmed naar de blive fri for Udgiften til disse Dommere. Man maa ogsaa sige, at Landboforeningernes Fællesledelse snarere er kaldet til at udpege Mænd, der ere egnede til dette. Hvert Landboforeningerne have ogsaa ønsket at faa Indflydelse paa Valget af Statsdyrskuekommissærerne. Det er ikke optaget i Lovforslaget, men jeg vil dog haabe, at den til enhver Tid værende Landbrugsminister alligevel vil finde sin

Regning ved at høre Fællesforeningerne herom, selv om det ikke findes i Loven, idet Fællesledelsen af Landboforeningerne vil have stor Interesse af, at de dem bekendte mest kvalificerede Mænd komme paa denne Plads, og det vil sandsynligvis nærmest være Fællesforeningernes Bestyrelse, der sidder inde med den Indsigt, der kræves til at vælge de rette.

Der var i den af mig før omtalte § 8 en Bestemmelse om, at der skulde anvendes 10,000 Kr. til Fællesskuer til Præmier for Hingste og Tyre, og hvis der af denne Sum blev noget til overs, kunde der udddeles indtil 2,000 Kr. til Præmier paa Skuer indrettede af Fjerkræ- og Biavlsforeninger, hvortil der var knyttet visse Betingelser. Det var i og for sig en urimelig Bestemmelse, at særlig Fjerkræavlens skulde leve af de Smuler, der faldt fra Landbrugets Bord, og være udsat for, hvis Landbruget et enkelt Aar fuldstændig opbrugte Bevilningen, at der saa intet vilde blive til den. Det vil derfor findes naturligt, at der nu er givet Fjerkræ- og Biavlsforeningerne selvstændig Ret til at faa til deres Skuer et Præmiebidrag, der er lige saa stort, som det, de selv kunne tilskyde i dette Øjemed. Der er en Trykkejl, som jeg skal gøre opmærksom paa, den findes i Betænkningen Side 58 i Forslaget fra Foreningen af jydsk Landboforeninger under Post 2. Der staar: „Beløbet anvendes til Præmier for 2 og 3 Aars Hingste og Hopper“, dette „og“ skal falde bort, der skal altsaa staa: „— 2 og 3 Aars Hingste, Hopper, 1—3 Aars Tyre“ osv. Det kunde ellers let give Anledning til den Misforstaaelse, at Foreningen var indgaaet med Forslag om, at der paa Landboforeningernes Dyrskuer fremtidig alene af Hopper skulde præmieres 2 og 3 Aars.

Hvad Kvægavlsforeningerne angaa, kan jeg ganske slutte mig til, hvad den ærede foregaaende Taler (Blem) har udtalt. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister havde fulgt Kommissionen, saaledes at Kvægavlsforeningerne kunde faa 150 Kr. i Statstilskud til hver af deres præmierede Tyre. Det er vel en Forøgelse, der er givet ved, at der kan faas 120 Kr. til hver af disse anerkendte Tyre. I Foreningen af jydsk Landboforeninger blev der uddelt efter Inddeling af Tyrene i 3 Klasser henholdsvis: 90, 105 eller 120 Kr. til hver. Ved nu at faa 120 Kr. til enhver af saadanne Tyre og ved, saaledes som Loven her foreslaar at beholde Retten til at klassificere dem, vil man være i Stand til at give første Klasses Tyre 150 Kr.,